Dimarts 22 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 4,31-37): En aquell temps, (...) I en la sinagoga hi havia un home que tenia un esperit de dimoni immund, i cridà amb una forta veu: «Deixa; què hi ha entre tu i nosaltres, Jesús Natzarè? ¿Has vingut a perdre'ns? Sé qui ets tu: el Sant de Déu». I el comminà Jesús, dient: «Calla, i surt d'ell!». I havent-lo tirat per terra el dimoni, sortí d'ell (...).

El mal: per què existeix si Déu és el Bé Infinit?

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui ens estremeix la idea de l'existència del mal i la constatació d'éssers (homes, esperits) capaços d'actuar amb esfereïdora perversitat. Els nostres temps són testimonis d'això. Aleshores, si Déu és el Bé Infinit, pot Ell haver creat el mal? Si no l'ha creat, d'on procedeix?

El cristianisme respon que el mal és conseqüència de l'abús de la llibertat. El mal no és una nova criatura, quelcom que existeixi en si mateix, sinó que és —per naturalesa— "absència de bé", una corrosió de la criatura. No és un ésser (un "algú"), sinó una negació. El mal és quelcom semblant a una planta paràsita: viu del que pren als altres i, al final, es mata a si mateixa, igual que ho fa una planta parasitària quan s'apodera de l'hoste i el mata.

—Jesús, des de la Santa Creu transformeu el mal en bé. Heu desposseït el diable d'aquesta "arma" i amb ella conquerim l'eternitat...